

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA

CATALUNYA

SALA SOCIAL

js

IL·LM. SR. JOSÉ QUETCUTI MIGUEL

IL·LM. SR. ANDREU ENFEDAQUE MARCO

IL·LMA. SRA. MATILDE ARAGÓ GASSIOT

Barcelona, 19 de juliol de 2007

La Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, formada pels magistrats esmentats

més amunt,

EN NOM DEL REI

ha dictat la següent

SENTÈNCIA núm. 5469/2007

En el recurs de suplicació interposat per -I.N.S.S.- (Instituto Nacional de la Seguridad Social) a la

sentència del Jutjat Social 6 Barcelona de data 20.10.2005 dictada en el procediment núm. 392/2005 en el qual s'ha recorregut contra la part ..., ha actuat com a ponent Il·lm. Sr. ANDREU ENFEDAQUE MARCO.

ANTECEDENTES DE HECHO

Primer. En data 30.05.05 va arribar al Jutjat Social esmentat una demanda sobre Invalidesa grau, en la qual l'actor al·lega els fets i fonaments de dret que va considerar procedents i acabava demanant que es dictés una sentència d'acord amb el que es demanava. Admesa la demanda a tràmit i celebrat el judici, es va dictar la sentència en data 20.10.2005, que contenia la decisió següent:

Que estimando la demanda interpuesta por ... contra INSS en reclamación de invalidez total, debo declarar y declaro a la actora situación de invalidez permanente total para su profesión habitual, condenando al INSS al abono de una pensión del 75% sobre la base reguladora de 1178,42 euros mensuales y fecha de efectos de 18.01.2005, con más revalorizaciones y mínimos legales.

Segon. En aquesta sentència es declaren com a provats els fets següents:

1.- La parte actora nacido el 28.02.44 está afiliada al Régimen de la Seguridad Social siendo su profesión habitual la de mecánico de camiones y coches.

2.- Iniciada la vía administrativa, se dictó resolución de la Dirección Provincial del INSS de fecha 07.02.2005 en la cual se declaró que el actor no estaba afecta a ningún grado de invalidez.

3.- El actor interpuso reclamación previa contra la resolución que fue desestimada.

4.- La base reguladora de la prestación es la de 1178,42 euros para la total y la fecha de efectos 18.01.2005.

6.- La parte actora padece las siguientes patologías: meniscopatia bilateral severa. HTA en control y tratamiento.

Tercer. Contra aquesta sentència la part demandada va interposar un recurs de suplicació, que va formalitzar dins del termini. Es va donar trasllat a la part contrària que el va impugnar. Es van elevar les actuacions a aquest Tribunal i es va formar aquest rotlle.

FUNDAMENTOS DE DERECHO

PRIMER.- L'Institut Nacional de la Seguretat Social planteja com a únic motiu del recurs, que es impugnat per la defensa del treballador, per la via de l' article 191 c) de la Llei Processal, la infracció de l' article 137-4 de la LGSS, indicant que les malalties declarades provades no impedeixen el treballador de dur a terme les tasques bàsiques de la seva professió habitual de mecànic.

No demana el recurrent la revisió de fets provats, per la qual cosa, s'ha de partir de la patologia descrita en el fet provat sisè de la sentència, consistent en "meniscopatia bilateral severa. Hipertensión arterial en control y tratamiento

Amb referència a la situació d'incapacitat permanent la jurisprudència ve assenyalant amb reiteració -entre moltes d'altres, SSTS 15.06.1990, 18.01.1991 i 29.01.1991 - que per a la correcta valoració de la invalidesa corresponent, les lesions i seqüeles respecte concorren en un subjecte afectat, han de ser apreciades conjuntament, de forma que encara que els diferents mals que integren l'estat patològic d'aquell, considerats aïlladament no comportin cap grau d'incapacitat, sí es pot arribar a una conclusió contrària quan es valorin i ponderin conjuntament.

L' article 1371.c) de la LGSS, s'ha d'integrar amb la definició de la incapacitat permanent total prevista en l'antic 137-4 de la LGSS, per manca de desenvolupament reglamentari (DT 5 Bis LGSS DA 39ª Ley 50/1998) que definia aquest grau com aquella incapacitat que inhabilita completament al treballador per a les tasques fonamentals de la seva professió habitual.

Doncs bé, en el present cas l'actor pateix una meniscopatia greu que, en limitar-li la mobilitat del genoll, li impedeix dur a terme amb eficàcia les tasques fonamentals de la seva professió de mecànic, que requereix moviments importants de genoll a més de bipedestació i postures forçades per la qual cosa haurà de ser desestimat el recurs presentat per l'Entitat Gestora i confirmada per tant la sentència del Jutjat Social, que va aplicar correctament aquest precepte.

Atesos els preceptes legals esmentats, els seus concordants i demès disposicions de general i pertinent aplicació,

FALLO

DESESTIMEM el recurs de suplicació interposat per l'Institut Nacional de la Seguridad Social contra la sentència de 20 d'octubre de 2005 del Jutjat Social número 6 de Barcelona que CONFIRMEM INTEGRAMENT.

Contra aquesta sentència es pot interposar recurs de cassació per a la unificació de doctrina, que s'ha de preparar en aquesta Sala en els deu dies següents a la notificació, amb els requisits previstos als números 2 i 3 de l'article 219 de la Llei de procediment laboral

Notifiqueu aquesta resolució a les parts i a la Fiscalia del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i expediu-ne un testimoniatge que quedarà unit al rotlle. Incorporeu l'original al llibre de sentències corresponent.

Així ho pronunciem, ho manem i ho signem.

PUBLICACIÓ. Avui, el/la Magistrat/ada ponent ha llegit i publicat la sentència. En dono fe.